Geachte voorzitter, comissieleden, dames en heren,

Vandaag spreek ik niet alleen als individuele burger, maar als representant van de zorgen van de inwoners van Noordwijk. Tijdens de presentatie van 19 november 2024 werden zes oplossingsrichtingen gepresenteerd voor de huisvesting van arbeidsmigranten. Graag deel ik mijn zorgen en voorstellen hierover.

1. De Wet Goed Verhuurderschap kan de bescherming van arbeidsmigranten verbeteren, maar het is belangrijk dat verhuurders en werkgevers de kosten voor de uitvoering niet onterecht doorberekenen aan huurders. Dit zou namelijk de druk op de lokale economie en woningmarkt verder verhogen.

2. Een registratiesysteem voor arbeidsmigranten lijkt noodzakelijk. De cijfers uit 2019 zijn verouderd, en het blijkt dat slechts 12% van de geregistreerde arbeidsmigranten in Noordwijk wonen én werken, terwijl er 1440 arbeidsmigranten in de gemeente wonen. Dit roept de vraag op of de balans tussen werkgelegenheid en huisvesting goed is. Er moeten maatregelen komen om ervoor te zorgen dat arbeidsmigranten die hier wonen, ook daadwerkelijk bijdragen aan de lokale economie.

3. Wat betreft de bed-voor-bed afspraak wil ik mijn zorgen uitspreken over de woningdruk in Noordwijk. Veel jongeren kunnen geen sociale huurwoning vinden en worden gedwongen langer bij hun ouders te blijven wonen of zelfs de gemeente te verlaten. Ook ouderen die hun huis willen verkopen, kunnen geen geschikte huurwoning vinden door de oververhitte woningmarkt. Het is belangrijk om een oplossing te vinden die de woningbehoefte van zowel jongeren, ouderen als arbeidsmigranten waarborgt, zonder de druk op de woningmarkt verder te verhogen.

4. Noordwijk huisvest al relatief veel arbeidsmigranten, en de regel maximale woon-werkafstand is nodig om de lokale economie te ondersteunen en de druk op de woningmarkt te verminderen. Ik stel voor om de regel strikter toe te passen: 100% van de arbeidsmigranten die in Noordwijk wonen, zouden hier ook moeten werken. Dit zou bijdragen aan een nog evenwichtigere spreiding van de werkgelegenheid en de woningbehoefte in onze regio.

5. Het short stay beleid biedt tijdelijke huisvesting voor twee jaar. Maar wat gebeurt er daarna? De wachttijd voor een woning is momenteel 7 jaar en 3 maanden, wat de druk op de woningmarkt vergroot. Er zou gestreefd moeten worden naar een duurzame oplossing die de lokale woningbehoefte niet verder onder druk zet.

6. Ten slotte, huisvesting is geen taak van werkgevers. Werkgevers moeten hun werknemers aanstellen, maar zouden niet verantwoordelijk moeten zijn voor hun huisvesting. Er zou eigenlijk meer nadruk moeten komen op het aannemen van lokale sollicitanten om zo de lokale arbeidsmarkt te versterken.

Conclusie

Ik steun de poging om de situatie van arbeidsmigranten in Noordwijk beter te reguleren, maar ik roep de gemeenteraad op om kritisch te blijven over uitvoering van deze maatregelen. De belangen van onze jongeren, ouderen en werkzoekenden moeten niet ondergeschikt worden aan het beleid voor arbeidsmigranten. De woningmarkt is al gespannen, en er moet gekozen worden naar een beleid met een zorgvuldige afweging van alle belangen.

Ik vertrouw erop dat de gemeenteraad een evenwichtig beleid zal vaststellen dat recht doet aan zowel de arbeidsmigranten als onze eigen inwoners.

Dank u wel.